

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto . . . . . K 20—
» pol leta . . . . . » 11—
» četrt » . . . . . » 6—
» 1 mesec . . . . . » 2—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 40 v, med besedilom po 80 v za 1 cm² vsakokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 60 v, za parte, zahvale in izjave po 80 v za 1 cm². — Za male oglasila se plačuje po 20 v za besedo; debelo tiskano 40 v vsakokrat; minimum 4 K.

Za izvestilo pri upravništvu 2 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 5. marca 1920.

Št. 10

Novo naredbe o agrarni reformi.**Agrarni odbori.**

Agrarna reforma, delitev in razprodaja posestev, se ne da kar čez noč izvesti. Treba pa je priprav, da se bo agrarna reforma pravično izvedla. Zato je minister za agrarno reformo določil, da se ustanovijo v vsaki občini občinski agrarni odbori, v okrožju ali v okrajnem glavarstvu pa okrožni agrarni odbori in za celo Slovenijo pa deželni agrarni odbor. Občinske agrarne odbore bodo volili občani, okrožne pa občinski agrarni odbori okrajnih glavarstev, deželni agrarni odbor pa se izvoli za vse območje deželne vlade.

Služba odbornikov v vseh treh agrarnih odborih je častna, za izvrševanje poslov se ne bo plačevalo.

Kaj bodo delali občinski agrarni odbori?

Dajali bodo vladi nasvete in predlagali, koliko veleposestniške zemlje se naj da v zakup onim družinam, ki so za to upravičene, koliko drv za kurjavo, stavbnega lesa in stelje naj dobe upravičene osebe iz veleposestniških gozdov, kake drenaže naj se napravijo na veleposestvih, kdo naj vzdržuje naprave.

Zapisovali pa bodo tudi, koliko zemlje (lesa, gozda, travnikov, njiv) potrebujejo manjša posestva v občini, da se izpopolnijo, ali imajo mali kmetje dovolj zemlje, da na nji lahko preživijo svojo družino. Zapisovali bodo tudi vsa tista kmečka posestva, ki so jih kupili grofje in drugi veleposestniki, na kak način so si grofje in baroni pridobili kmečka posestva, kje so kmetje, katerih lastnina so bile pokupljene kmetije, kje so sinovi in otroci tistih kmetov, katerim je posestva ugrabilo grofovje in baronovje. Zapisati bodo morali tudi vse osebe in družine, ki znajo na polju delati in tudi delajo, pa doma nimajo dovolj zemlje, da bi mogli ob njej živeti s svojo družino in ki želé izseliti se v druge kraje Jugoslavije, kjer je dovolj zemlje.

Podlistek.**Tine in Barigeljc.**

(Dalje.)

Precartani Tine!

Kakor sem Ti že obljubil — obljuba je Bogu ljuba — popisati Ti hočem, kako fletno je bilo gor pri sv. Petru, kjer sem bil seve le v sanjah.

Bilo je na pustno nedeljo. Cel dan se je kadilo po vasi iz vseh dimnikov kakor bi delali polentarji opeko; toda ta opeka, ki so jo delale gospodinje, namreč krape, bi vsakemu ugajala, posebno še sedaj Celovčanom. Ta prijetni vonj privabil je od bližnje demarkacijske črte sestradane folksverovec in vse tiste nemčurčke, ki so nekdanj zapustili naše kraje, misleč, da tam med krofastimi prijatelji najdejo edino svoja nebesa. Da, danes pač lahko pojete:

Hopsasa, hopsasa
Pustna nedelja,
Lan' sem bil krapov sit,
Letos pa zelja —

seve še tega nezabeljenega, zabelo in ocvirke so že Lackner in drugi taki tički pobrali.

Ker sem obljubil svoji Franci, da ne pogledam nikoli več kakega nemškutarja, odkar so me zaprli v kajho, pripravila mi je za pustno nedeljo prav okusen obed. Najprej dobro juhco z jetercami in srčeki perutnine, potem nekaj kosov fine svinjine s hrenom, nato rumenopečena bederca mastnega purana:

Vidite torej, da je naloga, ki jo imajo občinski agrarni odbori, res častna. Izvolite zanesljive moze, ki bodo nesebično delali za korist in blagor ljudstva!

Kakšno delo čaka okrožne agrarne odbore?

Ti bodo vladi predlagali, koliko zemlje in v kakšni kulturi (ali pašniki, njive, travniki, gozdovi) se naj vsaki občini daje v zakup, kje se naj odkaže vsaki občini kurivo, stavbni les, stelja in proti kakšni odškodnini. Razsodili bodo tudi spore med občinami, ki se tičejo užitkov iz veleposestev.

Deželni agrarni odbor

bo predlagal, koliko zemljišč veleposestnikov in katera teh posestev se morajo ohraniti za kmetijske šole, oziroma vzorna posestva i. t. d.

Vaš stari prijatelj »Mir« je pisal in vedno zastopal koristi slovenskega kmečkega ljudstva, opozarjal je v različnih člankih posebno na ona veleposestva, kjer so prej prebivali zadovoljni slovenski kmetje, kjer je mirno živela slovenska kmečka družina. Sedaj pa se bliža čas, ko boste sami v občinskih agrarnih odborih predlagali, kako si želite, da bi se napravilo, ko boste vprašali stare dedeje, kdo pa je pravzaprav kmetoval tam in tam, kjer se pasejo sedaj grofove srne in divje koze.

Naš regent Aleksander ni zastoj rekel: »Zemlja je božja in kmetova«.

Na delo, na pošteno in pravično delo v vsaki občini!

Kako se vršijo volitve za agrarne odbore, to vam bo pa občinski tajnik ali pa župan razložil. Povedano je to v »Uradnem listu« z dne 27. februarja 1920.

„Na delo!“

Projekt**za izrabo vodnih sil na Koroškem.**

S kombinacijo Drave z Vrbskim jezerom bi bilo mogoče dobiti tako vodno silo, ki se lahko smatra kot prvovrstna tudi v alpskih deželah.

Zgradba je zamišljena na ta način, da bi se sezidal 1 km pod dravskim mostom pri Rožeku v Dravi 2½ m visok premočljiv jez ter bi se odvažala Drava po predoru pod pritiskom do centrale pri Vrbi ob Vrbskem jezeru.

Voda iz centrale bi stekla v Vrbsko jezero 4 m pod gladino in bi se odjemala iz Vrbskega jezera s plavajočimi pripravami 7 m pod gladino v bližini kraja Majernika. Od tu bi se speljala voda potom odprtega prekopa do Vetrinja, kjer bi prišel prekop zopet v predor, ki bi vodil vodo pod pritiskom.

Druga centrala bi bila ob Dravi ½ km zahodno Žihpolja. Centrala v Vrbi bi izkoriščala strmec 28'65 m, centrala v Žihpoljah pa strmec 18'55 m. Prva bi lahko proizvajala 30.120 k. s., druga 16.920 k. s., skupaj torej 47.040 k. s.

Vrbsko jezero, ki je znamenito kot letovišče in pozimi kot športno zabavišče, bi pri tem nič ne trpelo, ker bi tekla mrzla in bolj kalna dravska voda vsled nizkega vtoka in še nižjega iztoka na dnu in se ne bi dotikala višjih toplejših plasti, ki pridejo v poštev pri kopanju. Koncem kopalne sešije pa se lahko doseže, da se voda v jezeru hitreje ohladi in jezero preje zmrzne.

O projektu je »Mir« že pred enim letom poročal. Projekt izkoriščanja te vodne sile je izredne narodne gospodarske važnosti in vlada zanj med ljudstvom veliko zanimanje, ker bi se lahko široke ljudske plasti preskrbovale z elektriko in bi prišlo vsled izvršitve projekta samega in vsled nadaljnih snujočih se industrij mnogo zaslužka med ljudstvo. Predpogoj, da bi se ta projekt lahko izvršil, bi bil, da se pomakne demarkacijska črta med Rožekom in Vrbo nekaj kilometrov zahodno in se preloži demarkacijska črta, ki gre danes po sredi Vrbskega jezera, na severni gorski greben.

T. U.

Šinkenbaron.

Shodu beguncev na Mostiču, ki se je vršil na pustno nedeljo, kadar se zbirajo navadno samo pustni norci, je predsedoval bivši uslužbenec na

Pura in puran peče se, peče,
Vrajngelci glóbokí teče že mast.

Na vrh še cela skleda dobro s sladkorjem potrošenih krapov!

Kaj ne, lačni folksverovec, če boš to čital, cedile se ti bodo sline, da bi narasla Krka ob demarkacijski črti. Le pomiri se, tisti časi, ko si »reševal« po Rožni in Podjanski dolini meseca majnika slovenski rod in spravljal v svojo bisago, kar si naropal, so za vedno minuli.

Črn kofe zasoljen s sladkim cukerkom in cigara — rumena britanika — kaj ne Klančnikov Zepej, pri nas se še vse dobi — bili so zaključek dobrot, ki mi jih je prinesla moja cartana Franca iz jugoslovanske kuhinje.

In ko sem tako srebal črno kravo — e — rečem kavo — in spuščal dim od cigare, da so se delali gosti kolobarčki in se zgubljali nad mojo glavo, postala so mi očesa nekako težka, naslonil sem se v naslonjač in gledal, kako se zgublja dim. In zdelo se mi je, da je splaval tudi moj duh s temi meglami vedno višje in višje skoz sinje višave.

Naenkrat sem stal pred nebeškimi vrati. Pred njimi je sedel v mali zeleni utici sv. Peter in čital ravno »Mir«. Pogleda me s svojimi dobrotnimi očmi in zakliče: »Barigeljc, kaj pa ti tukaj delaš?«

„E prišel sem malo pogledat tu v te višave, da od tu malo pokukam dol na Koroško, kaj se vse tam godi.“

„Saj lahko, sedaj imam ravno čas in angeljčki naju tudi ne bodo nadlegovali, ker morali so

celo noč pometati po nebu in porivati oblake tja proti Ameriki, da je nad pasom A lepo vreme, da se more udeležiti general Maister s svojimi govorniki vseh shodov, da ljudstvo podučijo, da ne bi zlezlo Nemcem v nastavljenе žaklje. No pa vzemiva rešpetlin in poglejva dol na Koroško.“

Ko tako gledam skoz rešpetlin, vidim tri velike plote, ki so segali od severa do juga.

„Kaj pa pomenijo ti ploti,“ vprašam sv. Petra.

„Veš, to so tiste zloglasne cone A in B, ktere so zgradili na pariški konferenci; na jugovzhodni strani je Jugoslavija, na oni strani plovov pa je Nemška Avstrija. V sredi pa so v dveh pregrajah Slovenci, ki čakajo kakor verne duše v vicaah na odrešitev, da pridejo v raj Jugoslavije.“

„Čemu pa še morajo čakati na odrešitev?“

„To sam Bog ve, kdo je tistim modrijanom v Parizu pihnil to pametno misel v ušesa. Slovenci so v teh krajih, pa morajo še voliti, ali so Slovenci ali ne, zdi se mi ravno tako, kakor bi odtrgal dete, ki pije materino mleko, od njenih prs in bi mu vsiljeval vodo.“

Ko se tako pogovarjava, pride gor po strmi lestvi mož rdečega lica, dobro rejen, imel je trebušček, da bi potreboval kmalu obroček; očividno ga je pot utrudila, kajti potil se je, da bi tekel skoraj za njim cel potok in pihal je kakor najtežja tovarna lokomotiva.

„Kdo pa je ta trebušnik,“ vprašam sv. Petra.

„Vidiš, to je eden iz pasa A, sicer je nemškutar, neki Tomaž iz neke vasi eno dobro uro od Borovelj; držal je dosti na nemško stvar, a kakor vidiš, godilo se mu je dobro med Slovenci;

okrajnem glavarstvu v Velikovcu Anton Buchleitner, ki je izza časa vojske po celem velikovškem okraju znan pod pomembnim imenom Sinkenbaron.

Ob času vojske je imel na glavarstvu to delo, da je predlagal prošnje za oprostitev, oziroma dopust od vojaške službe višjim oblastim. Mnogokateri, ki je bil potem oproščen ali dobil dopust, se mu je skazal hvaležnega, ter mu prinesel kolikor mogoče tako dragocenih živil.

Opazovalo se je dostikrat pri Mertliču v celovškem predmestju, kjer je stanoval, da so bili prosilci tam s svojimi darili rayno tako nastavljeni, kakor sedaj v Celovcu pri pekih prebivalstvo, ki v dolgih vrstah težko pričakujejo vsakdanjega kruha.

Le čudno, da je Buchleitner, ki je bil pred vojsko močno zadovoljen berač, si med vojsko zaslužil toliko, da si je mogel kupiti v Zgornji poštni ulici v Velikovcu lepo hišo.

Kakor je Šumy molzel kmete po Viehverwertungi na debelo, tako Buchleitner one, ki so vojaške službe siti, žrtvovali raje šunko svinjeta, kakor pa lastno, bolj na drobno. Šumy je hrepenel samo po tisočakah, Buchleitner se je pa zadovoljil z malimi prispevki, dobro vedoč, da tudi iz malega raste veliko.

S tema dvema ptičkoma mora imeti avstrijska republika, posebno pa Korošci, res veliko veselje.

Politični pregled.

Jugoslavija.

† Dr. Pero Rogulja.

V Sarajevu je umrl dne 19. februarja dr. Pero Rogulja, ki je organiziral hrvatsko ljudstvo v Hrvatski, Slavoniji, Dalmaciji, Bosni in Hercegovini v dr. Krekovem duhu. Političnih znanosti si je pridobil na Dunaju, v Ljubljani, v Belgiji, v München-Gladbachu, prepotoval je Francijo in Italijo. Središče vsega političnega boja je tvoril boj proti Madžarski. L. 1912. je osnoval na Reki hrv. kat. dnevnik „Riječke novine“. L. 1914. je vlada ustavila list. Sredi vojske je osnoval v Zagrebu „Novine“, kjer je z vsem ognjem nastopal za ujedinjenje vseh Jugoslovancev. V listu je kazal nove poti in novo obzorje. Po propasti Avstrije je osnoval „Narodno Politiko“, kateri so sledili manjši provincialni listi kot glasila jugoslovanske ljudske stranke. Lani je začel organizirati stranko, hitel od sela do sela, organiziral seljačke demokracije (kmečke zveze). L. 1917. je vodil akcijo za revno jugoslovansko dečo in spravil 60.000 bosenskih in istrskih otrok v bogato Hrvatsko. — Slava spominu dr. Peru Rogulje!

Dr. Breje zopet predsednik deželne vlade.

Prestolonaslednik regent Aleksander je imenoval dr. Janka Brejca za predsednika deželne

vlade za Slovenijo, ki je prevzel dne 26. febr. posle. Prepričani smo, da bo gosp. deželni predsednik zopet marsikaj dobrega storil za procvit naše ljubljene Slovenske Koroške.

Dnevne vesti.

Pliberk. Tukaj se je nastanil g. živino-zdravnik Anton Močilnik. Pozdravljamo zdravnika-domačina, ki pozna razmere in potrebe ljudstva, v naši sredi!

Pliberk. (Konzum!) Da se vsaj malo pomagore vedno naraščajoči draginji, otvori „Prvo ljublj. del. konsumno društvo“ v kratkem v Pliberku v prostorih pri Ovčjaku svojo prodajalno. Delavci in kmetje pristopajte! Zglasiti se je treba pri g. Vajncerlnu v Pliberku.

Naši sekvestri in nadzorniki. „Freie Stimmen“ so v št. z dne 28. jan. poročale, da je „sekvester“ (kurator) Jožefa Glantschniga pd. Mežnarja v Šent Štefanu, občina Vovbre, Ivan Povšnar prodal na dražbi žito, seno in slamo, ki bi bilo danes 66.000 K vredno, za 3000 K. Res je to: Ker Povšnar ni mogel dobiti delavcev, ki bi bili poljske pridelke pospravili in ker je bil že skrajni čas, da se pospravijo, je pustil eno njivo žita in travo dveh travnikov zlicitirati. Za pridelke je dobil 3500 K. Nadalje so pisale v isti št. „Freie Stimmen“, da na posestvu Thalenstein, ki je last barona Helldorfa, poljubno sekajo les. Res pa je, da ima državno nadzorstvo za nadzorovanje Helldorfovih gozdov primerno število gozdarjev, oziroma gozdnih čuvajev nastavljenih, da jih nadzirajo. Tudi nihče ni kradel iz Helldorfovih gozdov, odkar so pod državnim nadzorstvom. Proti plačilu se nakazuje prebivalcem, ki so potrebni les, ker ga sami nimajo. Ravno tako je zlagano, kar pišejo „štince“ o Miklavcu. Tam se je prodala košnja (nekaj orlov) za 3000 K, a ne za 140 K. Denar se seveda porabi za davke in druge stroške, ki jih ima vsako tako posestvo. Istotako ni res, da bi bil sekvester Rakovega posestva Valentin Jug ves inventar, ki je bil pri kmetih v okolici, razprodal. Srbom je dal pašnik za 800 K v najem, da so tam pasli konje, prodal je dve kravi, ki sta bili na reji pri Aleksandru Jesseju na Ruštat, košnjo enega travnika je oddal Žnidarju v Tračju, za prešiče je prejel 2800 K, od najemnika žage je prejel 150 K. Ker pa mobilar pri Raku ni na varnem, je ga nekaj shranil v Velikovcu. Vsak oskrbnik ali pa sekvester je oblastem odgovoren, kako gospodariti. „Freie Stimmen“ pa lažejo in bodo še naprej lagale.

Kataster za Borovlje in Rožek. Finančni minister je odredil, da se za ozemlje, obsežajoče davčna okraja Borovlje in Rožek in del davčnega okraja celovškega ustanovi evidenčni urad zemljarskega katastra v Borovljah. Višji geometer (meričnik) Stanko Brinšek, ki je za ta zemljemski okraj imenovan, je začel uradovati dne 1. februarja 1920.

Glantschnigovega Zepeja na Mostiču glava boli, ko vidi, da njegova propaganda v velikovškem okraju ne napreduje — nasprotno vsak pameten človek že uvidi, da slovenski velikovski okraj nikoli ne bo več služil za hlapca Avstriji. Na Mostiču ima Glantschnig črno listo, v katero zapisuje vse tiste Velikovčane, ki prihajajo k slovenskim vesellicam in prireditvam. In primaruha, to bo Zepeja še le glava bolela, ko bo slišal, da so se ti Velikovčani čisto dobro zabavali in da jim ni žal, da so pogledali, kako se mi imamo.

V Velikovcu imamo tudi take ljudi, ki so sila prijazni, če prideš v trgovino in kaj kupiš. Na ulici pa se ti kar trikrat prekrizajo, če zagledajo kakega Jugoslavana. Taki ljudje so gotovo dobri kristjani.

Umor pri Lipici. Gospod Štefan Majer, sedlar in hišni posestnik v Pliberku, nas prosi, da povemo, da njegov sin Štefan Majer ni bil udeležen pri umoru našega žandarja Alojzija Pečnika dne 15. febr. blizu Lipice. To tudi rade volje objavimo in pristavimo, da se bo pravica že izkazala.

Prošnja za pomoč. 19. februarja je nastal pri Sv. Marku pod Ptujem požar, ki je vpepelil 11 kmečkih poslopj z vsemi zalogami. Škoda znaša okoli 900.000 K. Ljudje so brez strehe, hrane in obleke. Obračamo se do vseh človekoljubnih src, da priskočijo na pomoč tem bednežem z denarjem, obleko in živili. Prispevki naj se pošljejo naravnost na naslov: „Pomožni odbor za pogorelece pri Sv. Marku niže Ptujat.“ Ker so nam slovenski Štajerci že dostikrat priskočili na pomoč, zbirali so za naše otroke in za druge stvari, naj se bi tudi mi odzvali in po možnosti poslali nekaj prispevkov.

Dopisi.

Velikovški okraj.

Pliberk. Janez Vogl (Vogel), nezakonski sin gostilničarja Grila „pri vencu“ v Pliberku, je bil dne 28. jan. 1920 pri Altacherwirtu, ko je že mejo prekoračil, ujet. Šele potem je stražarju izjavil, da je odposlan od Heimwehrovcev, da se pogaja za vrnitev istih na njih domove. Ker so bile njegove izjave jako sumljive, se je pridržal v zaporu in se je o njem poizvedovalo. Zanesljivo se je zvedelo, da je Vogel hotel vstopiti v Heimwehrkompanijo, da ga pa ta ni hotela sprejeti. Ker pa ni imel sredstev, da bi se v Nemški Avstriji preživljal, hotel je iti v Pliberk po denar. Ker je istodobno z njim šla tudi deputacija Heimwehrovcev k nam, uporabil je priliko, da jo je napovedal. Deputacija mu je vse zaupala ter tudi vse povedala. Po zaslišanju so ga eskortirali na demarkacijsko črto in poslali v Nemško Avstrijo. Medtem so se vršila pogajanja s Heimwehrovci. Pripravljeno je bilo čez 300 Heimwehrovcev, ki so hoteli naše pogoje sprejeti. Kar se vrne Vogel ter izda vse tam vojaški oblasti. Razkazal je Heimwehrovcem tri bodce z bajonetom v suknji ter rekel: „To so mi Jugoslovani naredili. Držali so me zaprtega in pripomnili, da pridejo v iste zapore vsi oni Heimwehrovci, ki se bodo vrnili.“ Posledica tega je bila, da se je samo 30 Heimwehrovcev vrnilo, vsi drugi so se pa splašili. Vogel je bil brzkone tudi udeležen uboja našega orožnika pri Lipici.

Pokrče. Kratek je bil letošnji pust, pa vesel, najbolj pa za g. Jožefa Kerža, pd. Kerža v Lečji gori in gdč. Fani Morak, pd. Štularjevo v Ličjivasi, ki sta si 16. svečana v Ličjivasi podala roke v znak zveste ljubezni in medsebojne pomoči. In veselili smo se z njima. Po cerkvenem opravilu je godba zaigrala našo himno: „Lepa naša domovina,“ v znak, da hočeta biti zvesta tudi domači grudi in jeziku svojemu. Neskaljeno veselje je vladalo na ženitnini, za kar so skrbeli neutrudljivi godci in šmiheljski pevci, ki so s svojim krasnim petjem počastili in razveselili novo poročenca. Da bi ju veselje in sreča spremljali na novi poti, je nas vseh srčna želja. Živel naš prvi jugoslovanski par!

Globalnica. Tudi pri nas smo v letošnjem predpustnem času obhajali dokaj veselih porok. Med njimi je obhajal svojo „ohcet“ tudi zavedni mladenič Jože Pikalo. Za družico v življenju si je izvolil Barbaro Sadjak, večletno pridno članico naše Marijine družbe. Mlademu paru želimo obilo božjega blagoslova!

Boroveljski okraj.

Borovlje. Predpust je bil letos v Borovljah zelo vroč. Plesali smo, da se je kar kadilo. Rožani smo silno „flavznast folk“. Maškare so vse narobe obrnile: kar je drugače fant, je bilo zaenkrat dekle, kar drugače v janki hodi okrog, se je postavljalo v uniformi moške moči in oblasti. Dekletom se menda nič posebno ni ljubilo zlesti zopet nazaj v stari žakelj. Kajne, je pač kaj fletno nositi hlače. Jaz vsak dan hvalim Boga, da me ni vtaknil v janko. — Ja, pa v „zlati kurnik“ so tudi hudo silili, pa kar po paru. Človeku ni dobro samemu biti. Kadar je mraz, ga nihče ne greje, kadar pade nikogar ni, ki bi ga dvignil. — Tako imenitne poroke, kakor jo je imela Perkovnikova Neli menda Borovlje še niso videle. Z avtomobilom so jo zapeljali v zakonsko deželo. Neli, ali ni res dobro biti Jugoslovanka? Druge pojejo svoje stare, obrabljene nemčurske pesmi in ostajajo samice. Bog se usmili, kdo jih bo prenašal na stara leta! Gorjé vam, vi stari zakrknjeni nemškutarji, to vam bodo vaše lastne hčere pulile lase, ker so zaradi vas zamudile vlak v srečni zakonski jarem. — Kino, kino! So naznanjali pred kratkim velikanski plakati. Res, v hotelu „Just“ so odprli kino. Halo, sedaj imamo v Borovljah kulturo. Kino bo polno, resne društvene priredive malo obiskane. Narodna društva so se zmenila, da ne bodo delala drug drugemu konkurence. In kino? Ali se bode oziralo na društvene prireditve? Kino je kapitalistično podjetje. Gre mu samo za dobiček. Pri tem gospodje gotovo ne bodo preveč obzirni. Zato bo že skrbel g. hotelir Just, do kosti zagrizen nemškutar. Večina dobička bo tekla v njegov žep. To je naše prokletstvo! Gada redimo na svojih prsih. Jugoslavijo proklinja, jugoslovanski zaslužek ga redi. Kako dolgo še? Kedaj bo vendar enkrat prišlo nam vsem brez razlike do zavesti, da nam gre za življenje in smrt, za biti in ne biti? Prej ne bomo našli prave poti in potrebne odločnosti brezobzirno braniti svoje življenje. Le jih prijemajte z ro-kavicami, le odrekajte našim ljudem službo, ker se bojite, da bi vas kateri iz nemškutarske družbe grdo ne pogledal, kadar bo dosti, bomo udarili, da se bodo zamajali stolci.

Velike srage so kapale Tomažu z obraza, delal je kisel obraz kakor bi ga z jesihom polil, vsedel se je na klop in bil je videti kakor zgrevan grešnik.

(Se nadaljuje.)

Vabilo na naročbo.

Vsled ponovnega zvišanja cene za papir in tiskarniških stroškov smo prisiljeni naročnina zopet zvišati s 1. jan. 1920, in sicer stane „Mir“:

za celo leto . . . K 20.—
za pol leta . . . „ 11.—
za četrt leta . . . „ 6.—
za mesec . . . „ 2.—

Prijazno opozorimo, da je treba naročnino vedno plačati **vneprej**.

Z naročnino zaostale naročnike vljudno prosimo, da storijo svojo dolžnost brez odlašanja. List nas stane mnogo denarja in se morajo stroški zanj redno plačevati.

Kdor list **nanovo** naroči, naj posebno za- piše, da je **nov** naročnik.

Pri preselitvah ali premestitvah naj se na- znani poleg novega naslova tudi stari naslov, da ne bi pomotoma pošljali lista na dva kraja.

Uredništvo in upravnštvo „Mira“.

Hrašče ob Blačkem jezeru. V nedeljo, dne 22. svečana t. l., smo imeli v gostilni pri Pavliču gospodarski sestanek vseh okoličanov. Požrtvovalni č. g. župnik Štritof je nam prečital in razložil v prepričevalnih besedah mirovno pogodbo antante z Nemško Avstrijo. Marsikateremu prijatelju Nemške Avstrije so se odprle oči. — Bivši nemški režim Avstrije nas je vzgajal sistematično v nemčurje (janičarje), da se tega še za- vedali nismo in hujskali so nas proti lastni ma- teri. Verjeli smo samo tujcem, Nemcem; svoje ljudi, lastno kri, pa smo zaničevali. G. nadučitelj Močnik pa je nam pojasnil marsikatero pereče vprašanje. Videli smo tudi novi zemljevid Jugo- slavije in smo spoznali, da je naša bodočnost in sreča samo na jugu. V prijaznem razgovoru so nam gg. govorniki pojasnili še marsikatero srčne težave. Vrli pevci pa so nam zapeli prav lepo nekaj narodnih. — Slovenska inteligenca pride med nas, mi smo žejni pouka!

Blače ob jezeru. (Shod.) V nedeljo 15. svečana t. l. smo imeli v naši sredini našega ljubljence, č. g. dr. Arnejca, župnika v Žrelcu. V svojem prepričevalnem govoru nam je vzbudil v naših srcih čustva, ki so dosedaj spala. Čutili smo jih tudi tu in tam, a se jih nismo upali in jih tudi nismo znali glasno izražati. Dr. Arnejc pa nam je pokazal jasno naše prvotno nepokvar- jeno slovensko srce. S solznimi očmi in divni radosti smo sledili krasnim izvajanjem našega Hanjžeka, ki nam je slikal naše zasužnjeno srce ter je nam pokazal osrečujočo pot prostega in svobodnega izražanja ljudske volje posebno o pri- liki ljudskega glasovanja na Koroškem. Nato so naši marljivi finančni stražniki z domačimi dek- leti uprizorili ljudsko igro: „Županova Micka“, in burko: „Pri puščavniku“. Burno odobravanje občinstva je pokazalo, da je bil vsak igralec na svojem mestu. Gospodična Baumgartnerjeva in gosp. Zdravič pa sta nam zapela tako ljubko: „Moj fantič je na Tirolsko vandrov“, da sta nam morala ponoviti to priljubljeno narodno pesemco. Na pustni torek sta se igri ponovili. Obiskali so nas tudi igralci iz Št. Jakoba v Rožu, ki so se o nastopu naših deklet in fantov jako po- hvalno izrazili.

Medborovnica. Tukaj pri nas se pač do- gajajo take reči, ki pač zaslužijo, da se jih ven- dar svet malo spominja. Ljubljenci Nemške Avstrije pač ne morejo živeti eden brez drugega. Tako je šla pred nedavnim časom tista znana nemškutarica, kakor po navadi brez vsakega do- voljenja, da obiše svoja dva sinova, junaka, čez demarkacijsko črto. Pa glej, o smola, naenkrat se pokaže tisti nesrečni obmejni potok, katerega je treba prebresti, toda zima je pač zima. Ali vendar ljubezen pač vse premaga. Hajdi torej nad čevlje in tako skozi potok. Toda naenkrat se pojavita dva naša vojaka. Ugledavši jih, spusti se junakinja v beg, ne zmeneč se za čevlje in

hajdi nazaj, nazaj v planinski raj. Treba bode res malo bolj energično nastopati, predno nas bodo taki elementi sami prisilili. Vlada pazi in postani bolj oprezna!

Glinje. (Nesreča.) Valentin Plaznik pd. Glukar v Zadoljah je vozil steljo z gore. Med tem ko je on voz zaviral, mu je njegova žena Neža držala konja, konj je pretegnil iz nezna- nega vzroka in žena pride pod konja in voz, ne da bi mogel mož kaj pomagati. Poškodovana se je pa tako, da je še isti dan umrla. Vrlemu na- semu somišljeniku naše najiskrenejše sočutje!

Glinje. (Tatvina.) Pri Janezu Melešniku pd. Balantu na Otrovci so v noči z 19. na 20. sve- čana vlomili trije oboroženi in maskirani lumpi in mu pobrali precej denarja, 2 obleki in obutev. Njemu se je sicer posrečilo, da je ušel, šel je klicat sosede, pa žalibog ga niso ubogali ali so se bali. Mu ni preostajalo, kakor zunaj gledati, kako so mu pobirali njegove težko prisluzene krajcarje in stvari. Bili so pa tudi izbirčni, ker nemškega denarja niso marali in so vsega pu- stili. Nemško-avstrijskega denarja torej še „šelm“ noče.

Drobovlje ob Blačkem jezeru. Na pustni pondeljek smo bili na svatbi pri narod- njaku Pecnarju. Za nevesto si je izbral gpč. Milko Schwarzovo iz vrle Jakelrove družine v Lipi pri Vrbi. Obilo sreče na skupni novi pot!

Zgornja Vesca v Rožu. Tukaj je umrl Filip Rajhman pd. Bvažejov Lipej. Svojčas trgo- vski pomočnik (komi), je neozdravljivo obolel in bolehal dolga leta. Vse trpljenje dolgoletne bo- lezni je voljno trpel. Tako počiva zdaj na tihi božji njivi zraven svojega brata, ki mu je vojska pokončala mlado življenje. Mrtvega so ga pripe- ljali iz celovške vojaške bolnišnice. Spavajta v miru v zemlji domači!

Potok pri Bilčovsu. Kakor roža je cve- tela, v cvetju smrt jo vzela, zdaj pa tam živi, pri Jezusu se veseli. Šele v šestem letu je bila Krajgarjeva Katri, polna zdravja, veselja, mladosti, naenkrat zbolila, še malo — in ni je več! Težka izguba za starše, ko nenadoma izgubijo ljubega, pridnega otroka! Le ena tolažba jim ostane: zdaj pa tam živi, pri Jezusu se veseli! — In še enkrat je zamahnila smrt s koso in padla je druga nežna cvetka, takoj pri sosedu, pri Mohorju. Zadnje ne- deljo smo položili v tiho jamico na otroškem po- kopališču mlado 2 meseca staro dete. Španska se je začela zopet oglašati.

Velinjaves ob Dravi. Nov, oziroma novo poslikan postni nabiralnik smo dobili. Nov čas je prišel, nova doba, novo življenje se je začelo na Koroškem. Čas, da vsakdo, ki pride na Koroško, že takoj na zunaj spozna: tukaj živijo Slovenci, tukaj vlada Jugoslavija! Zato na vse gostilne, trgovine, občinske table itd. slovenske napise!

Sv. Lucija na gori v Rožu. Na pustni pondeljek se je tukaj poročil posestnik Silvester Spitzer iz Kovič s Terezijo Haleker iz Otoške župnije ob jezeru. Možnarji so pokali, da so se šipe tresle v oknih podružne cerkvice pri Sv. Lu- cijji, veselo je igrala bilčovska godba, neutrudno so se vrteli pari ob zvokih poskočnih polk in valčkov, svatov in ljudstva pa se je zbralo toliko, da je bila spodaj in zgoraj polna prostorna Ko- šarjeva hiša. Res veselo je praznoval mladi na- rodni novoporočeni par svojo poroko! Bog živi ženina in nevesto v sreči in zadovoljnosti do poz- nih let. — Veselo slavnostno razpeloženje bi bil skoraj skalil mal spor. Neka družba je hotela namreč peti samo nemške pesmi. Nihče bi ne bil kaj rekel, če bi se bila vmes tudi kaka nemška zapela. Vsakdo bi bil to razumel in oprostil, kajti ob narodni meji so med ljudstvom udomačene slo- venske in nemške pesmi. Tudi je Korošec potr- pežljiv in tolerant. Toda po preteku več ur se je to samonemško petje vendarle moralo smatrati kot neokusno izzivanje, kot obžalovanja vredno in žaljivo demonstracijo, ki se ob slavnosti, ka- kršno smo obhajali, še posebno slabo poda. Minuli so časi, ko smo morali biti tiho in smo si morali pustiti take stvari mirno dopasti. Zato je eden navzočih narodnih Slovencev vstal in proti samo- nemškemu petju odločno protestiral. Pomislimo,

katera družba bi si upala zdaj na pr. v Celovcu na kakšni slavnosti popevati slovenske pesmi? In kako prepovedana je bila še pred kratkim na vsem Koroškem slovenska pesem, kjerkoli je bila kaka nemška slavnost ali veselica! Take narodne sovražnosti Slovenec ne pozna. Ko se je doseglo, kar je zahteval slovenski narodni ponos, se je zgoraj opisani spor mirno končal in se je vesela svatba nadaljevala do poznega jutra.

Cerkvena vest.

Božji grob pri Pliberku. Znana romar- ska cerkev pri Božjem grobu je bila zopet oro- pana. Ponoči od pustnega torca na pepelnico je vdrl ropar skozi stranska zahodna vrata v cerkev, odprl tabernakelj in ukradel lepo monštranco. Komaj se je cerkev, ki je bila svojčas po nemških volksverovcih popolnoma oropana, malo popravila, se je zgodil ta zločin. — Žalostna znamenja časa!

Gospodarstvo.

Zamenjava denarja.

Še enkrat opozarjamo, da se vrši zamenjava denarja pri davčnih uradih. Do 15. marca mora biti ves denar zamenjan. Kdor ne bo zamenjal denarja, trpi škodo, ker bankovci avstro- ogrske banke po zamenjavi ne bodo več veljali, samo 1, 2 in 10 kronski bankovci osta- nejo še nekaj časa v prometu. Zamenjajte torej ves drugi denar, da se obvarujete škode! Veljava našega denarja bo v inozemstvu poskočila, ker jih nihče ne bo več mogel ponarejati. Sedaj pa so prišli na sled, da je veliko bankovcev ponarejenih, posebno so se spravili na 1000 kronске bankovce. Ponarejali so jih judje na Dunaju in jih spravljali čez mejo v Jugoslavijo. Ponarejali so marke in pritiskali ponarejene štamplije. Po- slanec dr. Hohnjec je v imenu kmečke zveze za Štajersko interpeliral finančnega ministra v tej zadevi in zahteval, da se posameznikom, ki so sprejeli bankovce v dobri veri, da so pravilni, zamenjajo, da ljudstvo ne bo trpelo škode.

Če zamudite zamenjavo, Vam jih nihče ne bo več zamenjal!

Kovan drobiž.

Finančni minister dr. Velizar Jankovič je izdal odlok, po katerem bo naš novi kovani drobiž sestajal iz zmesi cinka in aluminija.

Obrtniške potrebščine. Urad za pospe- ševanje obrti v Ljubljani ima oddati 3 kompletne aparate za avtogensko varenje. — Nadalje ima tudi ponudbo za večjo množino spiralnih svedrov za obdelovanje železa. Kovinarji, ki se interesi- rajo za ta material, naj se priglase ustmeno ali pismeno pri omenjenemu uradu.

Pokrče. Že dolgo se snuje za tukajšnji okoliš podružnica kmetijske družbe v Ljub- ljani. In osnutek je postal resnica. 24 kmetov in kmetič je doslej priglašeni in še vedno se pri- glašajo. Vsi so že prijavljeni centrali in dobivajo list „Kmetovalec“. Kmalu se vrši ustanovni shod. Kmetje, vkup za našo pravdo!

Najlepša kobila. V članku o gospodarskem zborovanju v Velikovcu, ki se je vršilo dne 6. fe- bruarja, smo poročali, da najlepša kobila ni bila premirana, ker jo je posestnik še le kupil in jo tudi misli zopet prodati. Pri našem uredniku se je oglasil posestnik te kobile, g. Anton Bart pd. Kunc na Ponikvi pri Pliberku, ki je izjavil, da ni res, da jo je še le kupil, ampak že avgusta 1919, in sicer z namenom, da jo obdrži za pleme. Tudi je ne bo naprej prodajal, ampak jo bo obdržal kot plemensko kobilo. Da so napovedbe resnične, lahko spriča z žandarmerijo. Opozarjamo koroš- kega zastopnika konjerejskega odseka na ta slučaj!

Društvene vesti.

Borovlje - Podljudelj. „Kat. slov. izobr. društvo“ za Borovlje in okolico priredi v nedeljo, dne 14. t. m. ob 3. uri pop. v prostorih „Delavskega doma“ v Podljudelju shod in uprizori igro „Svoje glavna Minka“. Pride govornica iz Ljubljane. Vabimo vse Rožane, posebno naše slov. žene in dekleta! — Odbor.

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 37 **podružnica Velikovec** Glavni trg št. 37

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod naj- ugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavica in rezervni zaklad:
okroglo K 50,000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po
najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Daje pojasnila vsak čas
brezplačno.

Hodiše. Izobraževalno društvo „Zvezda“ v Hodišah ponovi v nedeljo, dne 7. 3. t. l. pri „Pirkerju“ na Otoku igro: „Krivoprisežnik“; na sporedu je tudi petje, šaljiva otažba, šaljivi prizori itd. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina navadna.

Orna pri Prevaljah. Kmetijska podružnica priredi v nedeljo, dne 14. sušca, po drugi božji službi, svoj občni zbor v gostilni pri Drofelniku. Na vspredu je mnogo gospodarskih vprašanj. Kmetje, udeležite se polnoštevilo, ker gre za vaše pravice! Odbor kmetijske podružnice.

Globošnica. Dne 1. svečana se je vršil tu ustanovni občni zbor podružnice ženskega društva za Koroško s sedežem v Velikovu. Govorila sta g. Gaspari in gđ. učit. Berta Marolt. Prvi odbor se je sestavil sledeče: predsednica gđ. Iv. Jekl, tajnica gđ. Anka Huter, blagajničarka Barbka Huter. Obenem je bilo izvoljenih več odbornic. Društvo ima 48 članice.

Loče. 22. 2. se je v Ločah ustanovilo žensko društvo, h kateremu je pristopilo koj prvi dan 92 članic. Govornik iz Borovlj nam je jako dobro pojasnil pomen društva. Gospa Kleinmayer je nam pa živo slikala delavnost društva za prihodnost. Da smo jo dobro razumele, je kazalo živahno odobravanje, prav živo nam je stopilo pred oči, koliko suženjskega duha je še v nas, če bomo pa po tem navodilu delale vstrajno, priprosta in izobražena žena skupno politično in socialno, potem bo naša domovina res prosta in vedno srečnejša. Žene in dekleta, ki imamo še kaj smisla za lepoto poštenja, strnimo se v društva in delajmo vstrajno! Gospod učitelj Reichmann nam je govoril o treznosti. Da, gotovo tudi to spada v delokrog žene, le edino mati bo vzgojila v resnici trezen narod.

Loče ob Baškem jezeru. Da naše ženstvo ne spi, ko je čas za delo, je pokazala mnogoštevilna udeležba na ženskem shodu, ki se je vršil v nedeljo, dne 22. febr. v šolskih prostorih. Ustanovilo se je „Žensko društvo“, katerega glavni namen je, organizirati ženstvo za sodelovanje pri delu za povzdig splošne izobrazbe ženstva.

Članice društva, živele!
Uspeh lep, da bi imele!
Bilčovs. Dolgo je spalo naše izobraževalno društvo. Ustanovljeno l. 1912. je delovalo dobri dve leti, potem pa ga je zamorila smrtonosna vojska, kakor slana pomori zgodnje vigrade cvetje. Vigrade se bliža, na prisojnih krajih že ovetijo prve cvetke, tudi naše društvo se je zbudilo iz dolgega zimskega spanja. Takoj se je vpisalo mnogo novih članov, izvolil se je nov odbor. Za predsednika je izvoljen Janko Ogris iz Bilčovsa. Naj društvo živi, raste, procvita in rodi mnogo sadu!

Listnica uredništva.

V Guštanj: Če imajo trgovci še razglednice z nemškimi napisi, to še ni največja nesreča; da so le dobri državljani. Vaša stvar je, da zahtevate v trgovinah slovenske razglednice in boste videli, da jih bodo vsi trgovci naročili. Zahtevajte v guštanjkih trgovinah in gostilnah „Mir“! — **Nončavas pri Pliberku:** „Fraj!“ „Mir“ ne bo napadal. Tudi slovenskim dekletom vlečejo na pust fantje plohe, če se ne omožijo. Boste videli, da bo frajla še dobra Jugoslovanka, če dobi pravega Jugoslavana za moža. — **Prevalje:** Da se je tista nemško misleča gospodična zaročila s Slovencem, tega „Mir“ ne more več zabraniti in bi najbrž tudi nič ne pomagalo, če bi ta slučaj javno ožigosali. Ženini imajo svoje muhe, neveste pa tudi. V Jugoslaviji takih slučajev ne smatrajo več za narodne glavne grehe — zato menda ta slučaj tudi jugoslovanskim Prevaljam ne bo preveč nevaren, saj imamo šestrazredno slovensko šolo za otroke. — **Bistrica v Rožu.** Kar piše „Kärntner Landmannschaft“, to je ravno tako, kakor bi Celovčani metali bob ob steno. Je vse zastoj. Bistrica je in ostane bistra v Jugoslaviji. Da so pristopili bistriški soc. demokrati jugoslovanski organizaciji, nas veseli, ker so pokazali, da hočejo ostati vsaj Jugoslavan. Rupaher se bo pa še kesal. Osebnih napadov se kolikor mogoče izogibljemo, če je pa potrebno, pa tudi udarimo. A v jugoslovanski Bistrici v Rožu boste našli še drugih potov, saj imate okrajno glavarstvo v Borovljah, sodnijo itd., urade, ki bodo vaše pritožbe gotovo upoštevali. Poročajte nam večkrat in srčno pozdravljeni! — **Gospod Stefan Majer,** sedlar v Pliberku. Vaš popravek ne odgovarja tisk. zakonu. „Casnikarske postave“ nimamo. A vkljub temu smo resnici na ljubo povedali, kar želite.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler,** prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmir Mihálek.**

Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Št. 179.

Opomin starišem!

Dosti je starišev, ki po nemarnosti ne pošiljajo svojih otrok redno v šolo. Prizanašalo se jim je doslej, a zanaprej ne več. Sveta dolžnost starišev je, da skrbijo za pouk svojih otrok. To zahteva tudi postava in postava se mora izpolnjevati. Hočem, da bo red, hočem, da se naša mladina kar najbolje izobrazi, da nam bo v čast pred svetom.

Zato se bo zanaprej po postavi strogo kaznovalo vse zanikerne stariše, ki ne skrbijo po svoji moči za reden pouk svojih otrok.

Predsednik okrajnega šolskega sveta:

Kakl s. r.

Kupuje vseh vrst staro železo po najvišji ceni **Teodor Filipowsky,** trgovina železnine v Prevaljah.

Zobosdravnik

M. & U. Dr. Zvon. Fanešič

se je nastanil na Bledu.

Ordinira od 9—12 in 15—17.

Vino

iz Slovenskih goric, vsakovrstne kakovosti ter različnih letnikov, kakor tudi sortirano, ter **slivovko** in **vinsko žganje**, razpošilja vsako množino v sodih in buteljkah **Avugust Stelcer,** Maribor, Narodni dom.

Sveža jajca

v originalnih zabojih
à 1440 komadov po
K 1.50 komad nudi **Em. Supano v Rogatcu** (Slov. Štajersko).

Službo organista in cerkovnika

išče izvežban organist, ki je tudi rokodelcec (zidar) in oženjen. Oglasila prevzema upravništvo „Mira“ v Prevaljah pod št. 9.

Hranilnica in posojilnica v Borovljah

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

vabi na

XII. redni občni zbor

kateri se bo vršil

v petek, dne 19. marca 1920,

ob pol 11. uri dopoldne

v pisarni posojilnice pri **Bundru**
v Borovljah.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnih računov za 1918 in 1919.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

V slučaju nesklepnosti se vrši občni zbor eno uro pozneje ne glede na število navzočih zadržnikov.

Načelstvo.

P 10/14
100

Razglas.

Dne 8. marca 1920, ob 10. uri dopoldne, se bode dalo **Bovtižarjevo posestvo na Mačah,** postaja Bistrica v Rožu, obsegajoče približno 3 ha (25 birnov) njiv, 10 ha travnikov in 2 ha pašnikov, s hišo in gospodarskim poslopjem, na

javni dražbi v zakup, ozir. najem.

Dražile se bodo najprej posamezne parcele, potem pa celo posestvo skupaj.

Pogoji so pri podpisnem sodišču ali pa dne 8. marca 1920 na licu mesta na vpogled.

Kr. okrajno sodišče v Borovljah

dne 24. februarja 1920.

Išče se

župniška kuharica

ki je že služila v kakem župnišču in se razume na kmetijstvo. Nastop službe takoj. Oglasitev pri upravništvu „Mira“.

Poprave

poljedelskih in drugih strojev se prevzemajo. — **Naprave** novih strojnih delov in orodja.

Ponikljevanje. — **Izdelovanje** načrtov za strojne in električne obrate. **J. Beguš,** tovarnar, Žrelec; žel. post. Grabštanj in Vetrinj.

Štev. 2526.

Odredbe glede zamenjave bankovcev.

Razglas.

Vsem občinskim uradom!

Vsled naročila predsedstva poverjenišva za notranje zadeve z dne 20. februarja 1920, št. 1627/pr se občinski uradi opozarjajo na naredbo ministra za finance z dne 30. januarja 1920, J. Br. 1545 (Uradni list z dne 9. 2. 1920, št. 18) in z dne 7. februarja 1920, J. Br. 2460 (Uradni list z dne 14. 2. 1920, št. 21) glede postopanja pri izmenjavi bankovcev.

Vse občine naj skrbje za najširšo razglasitev izmenjave. V to svrhu se občinski uradi pozovejo, da ob prihodnjih nedeljah pred cerkvijo razglase, da se je izmenjava že začela ter da se **zaključ** brez vsake izjeme

s 15. marcem 1920

vsled česar naj vsi prizadeti čimprej poskrbe za pravočasno izmenjavo svojih bankovcev, ker se na prošnje zakasnelih tokrat ne bode vzelo nobenih ozirov.

Občinski uradi se tudi opozorijo na določilo v obeh zgoraj navedenih naredbah, ki nalaga občinskim zastopnikom dolžnost, da gredo k strankam, ki so zaradi boleznih ali drugih nepričakovanih okoliščin zadržani od izmenjave, na dom in da tam sprejmejo denar na priznanico v svrhu točne izmenjave.

Posebno se pa še občinskim zastopnikom naroča, da gredo občinstvu kolikor mogoče na roko, ter da preprečijo vsako nepotrebno otežkočenje zamenjave.

Župnijski uradi se prosijo, da s prižnice prebivalstvo na izmenjavo bankovcev opetovano opozorijo.

Okrajno glavarstvo Velikovec

dne 26. februarja 1920.

Vodja urada: **Kakl s. r.**

Kirurg

dr. Mirko Černič

primarij občne javne bolnice v Mariboru, bivši večletni operator na kirurški vseučiliški kliniki prof. Hochenegga na Dunaju

ord. $\frac{1}{2}$ 3—4 (razun nedelj in praznikov)

Maribor, Magdalenski trg 9/1.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška **Mastin.** Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek **Mastin** je dietetično sredstvo za vsako živino in je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zav. praška **Mastin** zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola.

Ako se **Mastin** pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev **Mastina** K 20.50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftamazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček po pošti K 10.50.

Lekarna Trnkóczy

Ljubljana, Kranjsko, zraven rotovža.